

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 februarie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 504 din 5 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (7) din Codul de procedură civilă	2-3	161. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.984/2019 pentru aprobarea Procedurii privind modalitatea de ducere la îndeplinire a atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul sancțiunilor internaționale	6-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		169/207. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene și al ministrului finanțelor pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene și al ministrului finanțelor nr. 806/1.316/2022 privind înființarea Comitetului de investiții pentru Fondul de fonduri de capital de risc pentru redresare din cadrul Planului național de redresare și reziliență al României	8
62. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Alexandru Bala a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	4	922. — Ordin al ministrului sănătății pentru aplicarea în trimestrul III 2023 a prevederilor art. 3 ⁸ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	9
63. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor	4	3.692. — Ordin al ministrului educației privind lista programelor recunoscute la nivel național în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările de finalizare a studiilor	10
64. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Sport	5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
65. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Vasilica-Valentina Robu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Casei Naționale de Pensii Publice	5	Decizia nr. 16 din 18 septembrie 2023 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	11-16
66. — Decizie privind acordarea autorizării pentru EDGECORE NETWORKS CORPORATION privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	6		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 504**

din 5 octombrie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (7)
din Codul de procedură civilă**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 719 alin. (7) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cabinetul de avocat Gavra Diana Ramona din București în Dosarul nr. 867/299/2018 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.859D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se apreciază că soluția legislativă de suspendare provizorie a executării fără citarea părților este impusă pentru celeritatea procedurii, iar măsura provizorie nu îl prejudiciază pe creditor, câtă vreme instituirea unei cauțiuni este în favoarea acestuia. Invocă și jurisprudența Curții, respectiv Decizia nr. 352 din 3 iunie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.264 A din 5 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 867/299/2018, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (7) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Cabinetul de avocat Gavra Diana Ramona din București într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva încheierii prin care a fost admisă suspendarea provizorie a unei executări silite.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât creditorul este în imposibilitate de a-și exercita dreptul la apărare, de a propune probe, de a invoca excepții, cu ocazia judecării cererii de suspendare provizorie în care nu este citat și nu poate formula apărări. Întrucât nu există nicio cale de atac împotriva încheierii de suspendare provizorie,

creditorul este obligat să suporte consecințele unei hotărâri pronunțate într-o procedură în care nu a avut posibilitatea să își facă vreo apărare sau să exercite vreo cale de atac. Prin dispozițiile legale criticate se creează o discriminare a creditorului și o situație privilegiată pentru debitor, care, singur, într-o procedură contencioasă, își poate exercita dreptul la apărare. Creditorul, într-o astfel de procedură, poate fi prejudiciat de un debitor de rea-credință, care, prin efectul suspendării provizorii a executării silite, își poate mări starea de insolvabilitate. În cazul suspendării provizorii, judecătorul care studiază cererea are o părere formată numai în raport cu susținerile debitorului, astfel încât reglementarea criticată avantajează debitorul. Or, o instanță judecătorească care nu analizează decât cererea debitorului, fără citarea creditorului, fără ca acesta să poată aduce contra argumente și fără să poată critica ulterior încheierea pronunțată, nu poate îndeplini condițiile de imparțialitate.

6. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 719 alin. (7) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(7) *Dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3), s-a plătit cauțiunea, instanța poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea depusă potrivit prezentului alineat rămâne indisponibilizată chiar dacă cererea de suspendare provizorie este respinsă și este deductibilă din cauțiunea finală stabilită de instanță, dacă este cazul.*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egal al justiției și ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 352 din 3 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1011 din 22 octombrie 2021, sau Decizia nr. 362 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 9 octombrie 2018, a analizat dispozițiile legale prin raportare la critici similare cu cele formulate în prezenta cauză și a constatat constituționalitatea acestora.

13. Curtea a reținut că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate, întrucât reglementarea dedusă controlului de constituționalitate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. De asemenea, măsura instituită prin dispozițiile legale criticate se ia în considerare naturii urgente a cauzelor, iar nu a persoanelor care o solicită, acestea beneficiind de un tratament egal în fața legii.

14. Împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus suspendarea provizorie a executării, până la soluționarea cererii de suspendare, nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la folosirea căilor de atac și la înfăptuirea justiției, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar, pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac. În acest sens s-a pronunțat instanța constituțională, cu valoare de principiu, în Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din

8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, prin care s-a reținut că legea poate exclude folosirea unor căi de atac fie pentru a reduce cheltuielile ocazionate de proces datorită caracterului modic al obiectului în litigiu, fie din motive de celeritate sau de protecție a unor interese sociale, fie pentru că natura cauzei impune o rezolvare promptă și definitivă. Curtea a reținut că, spre deosebire de cererea de suspendare a executării, dispozițiile legale criticate nu impun citarea părților, justificat de faptul că cererea de suspendare provizorie a executării reclamă o soluționare urgentă în vederea evitării unor consecințe prejudiciabile. Curtea a mai constatat faptul că instituirea obligației de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici.

15. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 24 din Legea fundamentală, Curtea a reținut că aceste susțineri sunt neîntemeiate, având în vedere, pe de-o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar, pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de instanță nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni menite să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

16. Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența în materie, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cabinetul de avocat Gavra Diana Ramona din București în Dosarul nr. 867/299/2018 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 719 alin. (7) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 5 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Alexandru Bala a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților

Având în vedere Adresa Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 22/CFS din 25 ianuarie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/759 din 25 ianuarie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.611/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 17 februarie 2024, domnul Alexandru Bala, consilier superior, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 8 februarie 2024.

Nr. 62.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor nr. 388.403 din 26 ianuarie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/852 din 26 ianuarie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.902/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 23 februarie 2024, domnul Petronel Munteanu, director gradul II al Direcției de audit public intern din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 8 februarie 2024.

Nr. 63.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna
Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale pentru Sport**

Având în vedere propunerea formulată de președintele Agenției Naționale pentru Sport prin Adresa nr. 829 din 29 ianuarie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/885 din 29 ianuarie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.312/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 23 februarie 2024, doamna Laura Iftimie, șef serviciu grad II al Serviciului fonduri nerambursabile — aparatul propriu al Agenției Naționale pentru Sport, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Sport pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 8 februarie 2024.

Nr. 64.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna
Vasilica-Valentina Robu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Casei Naționale de Pensii Publice**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale prin Adresa nr. 457/SBO din 30 ianuarie 2024, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.343/M.A. din 30 ianuarie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.187/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 24 februarie 2024, doamna Vasilica-Valentina Robu, director general al Direcției generale asigurări sociale, pensii și alte drepturi prevăzute de legi speciale din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Casei Naționale de Pensii Publice pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 8 februarie 2024.

Nr. 65.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind acordarea autorizării
pentru EDGECORE NETWORKS CORPORATION
privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 18 din 29 ianuarie 2024 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către compania EDGECORE NETWORKS CORPORATION, transmisă de Administrația Prezidențială — Departamentul Securității Naționale prin Adresa nr. DSN1/214 din 30 ianuarie 2024, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.645/M.A. din 31 ianuarie 2024,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă EDGECORE NETWORKS CORPORATION autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 8 februarie 2024.
Nr. 66.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.984/2019 pentru aprobarea Procedurii privind modalitatea de ducere la îndeplinire a atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul sancțiunilor internaționale**

Având în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.984/2019 pentru aprobarea Procedurii privind modalitatea de ducere la îndeplinire a atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul sancțiunilor internaționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 583 din 16 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția

Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

2. În tot cuprinsul anexei, denumirea „Direcția Generală a Vămilor” se modifică și se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea Vamală Română”.

3. În anexă, la articolul 6 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prin intermediul Direcției generale antifraudă fiscală, Direcției generale coordonare control fiscal, Direcției generale executări silite cazuri speciale, Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și unităților subordonate acestora.”

4. În anexă, la articolul 8, după primul alineat se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Direcția generală de informații fiscale poate solicita Autorității Vamale Române informații și documente obținute din exercitarea atribuțiilor și activităților aflate în competența Autorității Vamale Române.”

5. În anexă, la articolul 9 alineatul (1), litera b) se abrogă.

6. În anexă, la articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul identificării unor bunuri sau resurse economice aflate în proprietatea, deținute sau avute sub controlul, direct sau indirect, al unor persoane sau entități desemnate, inclusiv a unor fonduri și resurse economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, pentru care nu pot fi aplicate eficient măsurile restrictive în baza actelor normative cu directă aplicabilitate în România, Direcția generală de informații fiscale formulează o propunere motivată de emitere a ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice ale persoanelor sau entităților desemnate, pe care o va transmite Direcției generale juridice.”

7. În anexă, la articolul 10, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația unor omonimii sau atunci când în urma analizei nu rezultă că fondurile sau resursele economice se află în proprietatea, deținerea sau sub controlul, direct sau indirect, al unor persoane fizice sau juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate sau nu sunt derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de acestea, Direcția generală de informații fiscale va comunica rezultatul analizei persoanei care a transmis informațiile conform art. 5.”

8. În anexă, la articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Direcția generală juridică, la propunerea motivată a Direcției generale de informații fiscale, procedează la

întocmirea, în termen de 3 zile de la primire, a proiectului de ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind blocarea fondurilor și resurselor economice care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul, direct sau indirect, al persoanelor fizice ori juridice care au fost identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, inclusiv a fondurilor și resurselor economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, pentru care nu au putut fi luate eficient măsuri restrictive în baza actelor normative cu directă aplicabilitate în România, ori, după caz, de revocare a măsurilor dispuse anterior.”

9. În anexă, la articolul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Proiectul de ordin este avizat de către Direcția generală juridică, Direcția generală de informații fiscale, Direcția generală executări silite cazuri speciale și, după caz, în limita competențelor ce le revin, potrivit activităților subsecvente elaborării proiectului de ordin desfășurate, de direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv Direcția generală coordonare control fiscal, Direcția generală antifraudă fiscală și Direcția generală de management al riscurilor.”

10. În anexă, la articolul 20 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) directorul general al Direcției generale de management al riscurilor — membru titular;”

11. În anexă, la articolul 25 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prin intermediul Direcției generale antifraudă fiscală, Direcției generale coordonare control fiscal, Direcției generale executări silite cazuri speciale, Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și unităților subordonate acestora.”

12. În anexă, la articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Orice persoană interesată poate solicita Agenției Naționale de Administrare Fiscală acordarea unei derogări de la aplicarea sancțiunilor internaționale, pentru situațiile în care a fost emis un ordin de blocare a fondurilor și resurselor economice în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 202/2008, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Nicoleta-Mioara Cîrciumaru

MINISTERUL INVESTIȚIILOR
ȘI PROIECTELOR EUROPENE
Nr. 169 din 19 ianuarie 2024

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 207 din 1 februarie 2024

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene și al ministrului finanțelor nr. 806/1.316/2022 privind înființarea Comitetului de investiții pentru Fondul de fonduri de capital de risc pentru redresare din cadrul Planului național de redresare și reziliență al României

Luând în considerare prevederile Planului național de redresare și reziliență al României, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Consiliului Uniunii Europene din 3 noiembrie 2021,

având în vedere contractul de finanțare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 324/2022 pentru aprobarea Contractului de finanțare dintre Guvernul României, reprezentat de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, și Fondul European de Investiții privind Fondul de fonduri de capital de risc pentru redresare din cadrul Planului național de redresare și reziliență al României, semnat la Luxemburg la 29 decembrie 2021 și la București la 30 decembrie 2021,

ținând cont de Referatul de aprobare nr. 4.061 din 11.01.2024,

în conformitate cu prevederile art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene și ministrul finanțelor emit prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene și al ministrului finanțelor nr. 806/1.316/2022 privind înființarea Comitetului de investiții pentru Fondul de fonduri de capital de risc pentru redresare din cadrul Planului național de redresare și reziliență al României, publicat în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 536 din 31 mai 2022, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Adrian Căciu

p. Ministrul finanțelor,
Alin Marius Andrieș,
secretar de stat

ANEXĂ

(Anexa la Ordinul nr. 806/1.316/2022)

COMPONENȚA

Comitetului de investiții pentru Fondul de fonduri de capital de risc pentru redresare din cadrul Planului național de redresare și reziliență al României

1. Radu Hanga — membru titular independent
2. Teodora-Elena Preoteasa — membru titular, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
3. Irina Radu — membru titular, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
4. Alin Marius Andrieș — membru titular, Ministerul Finanțelor
5. Carmen Moraru — membru titular, Ministerul Finanțelor
6. Florentin Cotorobai — membru supleant, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
7. Mălina Gonț — membru supleant, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
8. Simona Cuza — membru supleant, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
9. Ștefan Nanu — membru supleant, Ministerul Finanțelor
10. Angela Carabaș — membru supleant, Ministerul Finanțelor

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru aplicarea în trimestrul III 2023 a prevederilor art. 3⁸
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011
privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea
unor cheltuieli în domeniul sănătății**

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 2.017/2023 al Direcției farmaceutice și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

ținând cont de prevederile art. 3⁸ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista, aferentă trimestrului III 2023, ce conține clasificarea medicamentelor de uz uman autorizate pentru punere pe piață în România și raportate de furnizorii de servicii medicale și de medicamente la casele de asigurări de sănătate și validate de acestea, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, în medicamente de tip I și tip II, potrivit prevederilor art. 3⁸ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Lista menționată la art. 1 este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 6 februarie 2024.

Nr. 922.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
privind lista programelor recunoscute la nivel național
în vederea stabilirii gradului de similitudine
pentru lucrările de finalizare a studiilor

Având în vedere:

- prevederile art. 71 alin. (3) și ale art. 259 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 31/DGÎU din 22.01.2024, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — În vederea desfășurării examenelor de absolvire, licență/diplomă și disertație și a susținerii publice a tezei de doctorat, instituțiile de învățământ superior, instituțiile organizatoare de studii universitare de doctorat și Academia Română realizează analiza de similitudini utilizând un program recunoscut la nivel național.

Art. 2. — (1) Lista programelor recunoscute la nivel național și utilizate de instituțiile de învățământ superior, de instituțiile organizatoare de studii universitare de doctorat și de Academia Română, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările de finalizare a studiilor, cuprinde:

- iThenticate;
- Turnitin;
- Plagiarism detector + PDAS (PDAS — Plagiarism Detector Accumulator Server);
- Safe Assign;
- SEMPLAG;
- www.sistemantiplagiat.ro.

(2) Software-urile pentru identificarea similitudinilor textuale îndeplinesc următoarele cerințe:

1. verificarea cu baze deținute de dezvoltator (abonamente pe care le are dezvoltatorul la diverse reviste, jurnale, edituri etc.);
2. verificarea cu internetul/web;
3. realizarea unei baze proprii și permiterea contrastării cu aceste documente;
4. încărcarea și verificarea fișierelor în formate: *.doc, *.docx, *.pdf;
5. recunoașterea caracterelor românești;
6. generarea unor rapoarte de analiză care să conțină:
 - a) numele software-ului utilizat;
 - b) data la care a fost generat raportul;
 - c) fragmentele/zonile similare din documentul verificat marcate sugestiv, fie prin culoare și trimitere la link, fie încadrate într-un chenar și însoțite de linkul către sursa suspectă, fie prin afișarea comparativă a fragmentelor similare însoțite de numele sursei.

Art. 3. — Lista programelor recunoscute la nivel național poate fi completată, la solicitarea instituțiilor de învățământ superior, instituțiilor organizatoare de studii universitare de doctorat sau a Academiei Române, cu software-uri achiziționate de către acestea, cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 2 alin. (2).

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 1 februarie 2024.
Nr. 3.692.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 16
din 18 septembrie 2023

Dosar nr. 1.577/1/2023

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Ionel Barbă	— președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal
Laura-Mihaela Ivanovici Valentina Vrabie	— președintele Secției I civile — pentru președintele Secției a II-a civile
Eleni Cristina Marcu	— președintele delegat al Secției penale
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Elena Barbu	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.577/1/2023 este constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (1) din Codul de procedură civilă și ale art. 31 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj.

6. Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii, precum și cu privire la faptul că la dosar au fost depuse hotărâri definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și puncte de vedere întocmite de membri ai completului.

7. Constatând că nu există chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra recursului în interesul legii.

8. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin arată că, în problema de drept supusă dezlegării, procurorul general apreciază că este în litera și spiritul legii acea orientare a practicii potrivit căreia plângerea contravențională nu poate fi completată cu motive noi de nelegalitate privind procesul-verbal de contravenție peste termenul legal de contestare a acestuia.

9. Argumentele care susțin această concluzie se referă la caracterul special al normei din art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, care derogă de la dispoziția generală cuprinsă în art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În același sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 28 decembrie 2016, în ale cărei considerente a reținut expres că termenul de 15 zile prevăzut de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 vizează atât formularea plângerii contravenționale, cât și motivarea acesteia.

10. Un alt argument este cel legat de pronunțarea Deciziei nr. 35 din 24 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 20 septembrie 2019, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată, prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă, se aplică plângerii contravenționale cu privire la toate elementele cererii de

chemare în judecată, cu excepția motivării în fapt, care trebuie făcută în termenul de 15 zile prevăzut de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

11. Deși din economia Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 35 din 24 iunie 2019 nu rezultă că aceste considerente sunt decisive sau decizorii, nu se poate ignora faptul că ele reprezintă o continuare a raționamentului din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 44 din 21 noiembrie 2016.

12. Din moment ce contravenientul ia cunoștință efectiv de procesul-verbal de contravenție, atunci poate și trebuie să precizeze care sunt motivele pentru care se impune anularea acestuia. Aplicarea procedurii regularizării prevăzute de art. 200 din Codul de procedură civilă nu înseamnă că pot fi completate motivele invocate prin plângerea contravențională.

13. Reprezentantul procurorului general invocă și practica Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Decizia de inadmisibilitate din 15 aprilie 2014, din Cauza *Lefter împotriva României*, prin care, constatându-se neîncălcarea de către statul român a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, s-a reținut că procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată nu se substituie unei cercetări judiciare și nu anticipează faza de admitere a probelor, însă constituie o etapă obligatorie, care urmărește a impune reclamanților o anumită disciplină.

14. Pentru aceste considerente, solicită admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii de unificare a practicii, în sensul celor arătate.

15. Membrii completului întrebă reprezentantul procurorului general dacă poate indica norma specială din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 care impune declararea și motivarea plângerii contravenționale în termen de 15 zile, dacă acest termen este un termen de decădere și dacă plângerii contravenționale i se aplică procedura regularizării, inclusiv pentru motivarea în fapt.

16. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin arată că norma specială despre care a făcut vorbire este cuprinsă în dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în interpretarea dată pe cale jurisprudențială prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cât privește procedura regularizării, aceasta se aplică și plângerii contravenționale, cu excepția motivării, potrivit considerentelor din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 35 din 24 iunie 2019.

17. Constatând că nu mai există întrebări pentru reprezentantul procurorului general, președintele completului declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

18. La data de 6 iunie 2023, Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea recursului în interesul legii vizând următoarea problemă de drept: *se poate considera că prevederea art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, derogă de la prevederile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă în sensul că, în ipoteza formulării unei plângeri contravenționale, petentul nu are posibilitatea de a-și modifica cererea de chemare în judecată, inclusiv prin formularea unor motive noi de nelegalitate/netemeinicie a procesului-verbal, ulterior expirării termenului de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal de contravenție?*

19. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la aceeași dată, formându-se Dosarul nr. 1.577/1/2023, cu termen de soluționare la 18 septembrie 2023.

II. Obiectul recursului în interesul legii

20. Din cuprinsul recursului în interesul legii declarat, potrivit prevederilor art. 514 din Codul de procedură civilă, de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj rezultă că problema de drept soluționată diferit vizează litigiile având ca obiect plângere contravențională, în care, ulterior înregistrării cererii de chemare în judecată, reclamantul înțelege să invoce noi motive de nelegalitate a procesului-verbal de contravenție față de cele consemnate inițial în cererea de sesizare a instanței, înregistrând la dosar o modificare a cererii în acest sens, după împlinirea termenului legal de 15 zile prevăzut pentru contestarea procesului-verbal de contravenție.

III. Prevederile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Înalta Curte de Casație și Justiție este chemată să interpreteze în vederea aplicării unitare următoarele prevederi legale:

21. *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța Guvernului nr. 2/2001)*

Art. 31. — „(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia. (...)”

22. *Codul de procedură civilă*

Art. 204. — „(1) Reclamantul poate să își modifice cererea și să propună noi dovezi, sub sancțiunea decăderii, numai până la primul termen la care acesta este legal citat. În acest caz, instanța dispune amânarea pricinii și comunicarea cererii modificate părâtului, în vederea formulării întâmpinării, care, sub sancțiunea decăderii, va fi depusă cu cel puțin 10 zile înaintea termenului fixat, urmând a fi cercetată de reclamant la dosarul cauzei. (...)”

IV. Examenul practicii judiciare

23. Analizând hotărârile judecătorești pronunțate în materie, Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj a avut în vedere, mai întâi, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

24. Astfel, a fost invocată Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 28 decembrie 2016 (*Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016*), prin care s-a statuat că:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie și motivată în termenul de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, fiind supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă.”

25. În considerentele acestei decizii s-au reținut următoarele:

„63. Cu titlu prealabil se constată că, așa cum este formulată sesizarea, examinarea chestiunii de drept sus-menționate vizează, implicit, analiza incidenței și, respectiv, a aplicabilității în desfășurarea procesului contravențional, în prima instanță, a procedurii de verificare a cererii și de regularizare a acesteia, prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 194 și 196 din același cod.

64. Aceasta întrucât, potrivit art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, plângerea contravențională se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția, iar conform art. 47 din același act normativ, prevederile acestui act normativ special se completează și cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

65. Din perspectiva textelor de lege sus-menționate, în acord și cu interpretările unanime înfățișate în doctrină cu privire la acest aspect, împărțite chiar și în opinia conform căreia plângerea contravențională adresată instanței judecătorești, nemotivată, nu ar putea atrage sancțiunea anulării acesteia, este de reținut că plângerea contravențională înregistrată la

instanța de judecată competentă, cu toate particularitățile sale, se circumscrie regimului juridic aplicabil cererilor introductive de instanță, conform art. 192 din Codul de procedură civilă; ulterior înregistrării la instanța competentă, plângerea contravențională, similar oricărei cereri de chemare în judecată, urmează a parcurge procedura de verificare prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă.

66. Divergențele doctrinare și cele jurisprudențiale, în sensul arătat la secțiunea VI din prezenta decizie, au pornit de la dezlegarea chestiunii potrivit căreia o plângere împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției, tocmai în considerarea particularităților unei atari cereri, introdusă în termenul legal prevăzut de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dar nemotivată, ar putea fi anulată sau nu, în temeiul art. 196 din Codul de procedură civilă, pentru nerespectarea prevederilor art. 194 lit. d) din același cod, vizând necesitatea «arătării motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea», respectiv plângerea formulată. (...)

68. Analizând conținutul acelorași texte din cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 și pentru argumentele în continuare înfățișate, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că, în lipsa unor prevederi speciale contrare, și plângerea contravențională, similar oricărei cereri de chemare în judecată, trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă, inclusiv motivarea în fapt, în caz contrar fiind aplicabilă sancțiunea anulării, în condițiile prevăzute de art. 196 din același cod.

69. Prin urmare, termenul de 15 zile prevăzut de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, calculat de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, vizează atât formularea plângerii contravenționale, cât și motivarea acesteia, impunându-se a fi respectat în privința ambelor operațiuni. (...)

71. În plus, chiar reținând specificitatea procesului contravențional și, în acest sens, stipularea în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 a obligațiilor ce revin instanței competente să soluționeze plângerea, în ceea ce privește administrarea probelor [art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001], Înalta Curte de Casație și Justiție arată că dispoziția legii în sensul curgerii termenului fix de 15 zile de formulare a plângerii contravenționale, calculat de la data luării la cunoștință de existența, dar și de conținutul procesului-verbal de contravenție, înmănat sau comunicat, nu este de natură a-l pune pe contravenient în imposibilitatea de a cunoaște și de a aprecia în mod efectiv asupra motivelor pe care urmează a-și fundamenta plângerea contravențională, ceea ce conduce, în mod rațional, dar și teleologic, la concluzia că legiuitorul a urmărit ca motivarea plângerii să fie realizată în același termen. Chiar și în cazul unei descrieri sumare a faptei reținute, petentul-contravenient are posibilitatea fie de a invoca nulitatea procesului-verbal de contravenție pe considerentul că descrierea sumară a faptei echivalează în fapt cu lipsa motivării, fie de a contesta comiterea faptei sumar descrise.”

26. Ulterior acestei decizii, prin Încheierea din 7 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.782/211/2021, Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: „Se poate considera faptul că prevederea art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, derogă de la prevederile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă în sensul că, în ipoteza formulării unei plângeri contravenționale, petentul nu are posibilitatea de a-și modifica cererea de chemare în judecată, inclusiv prin formularea unor motive noi de nelegalitate/netemeinicie a procesului-verbal, ulterior expirării

termenului de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal de contravenție?”

27. Ca urmare a acestei sesizări, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 49 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 11 noiembrie 2022 (Decizia nr. 49 din 19 septembrie 2022), prin care s-a respins ca inadmisibilă sesizarea.

28. În considerentele acestei decizii s-a reținut că este deja conturată o practică neunitară în legătură cu chestiunea de drept ce face obiectul sesizării, astfel că nu mai poate fi atins scopul preîntâmpinării practicii neunitare prin intermediul hotărârii prealabile, fiind create premisele necesare pentru recurgerea la mecanismul de unificare a practicii judiciare reprezentat de recursul în interesul legii.

29. În ceea ce privește practica înregistrată la instanțele din raza Curții de Apel Cluj, instanța de trimitere a identificat două opinii jurisprudențiale, descrise în cele ce urmează.

30. Astfel, în opinie majoritară, s-a reținut, în esență, că, în aplicarea celor statuate în Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată nu poate fi completată cu motive noi de nelegalitate privind procesul-verbal de contravenție peste termenul legal de 15 zile de contestare a acestuia, dispozițiile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă nefiind aplicabile în ceea ce privește motivele plângerii contravenționale, ci numai referitor la celelalte elemente specifice cererii de chemare în judecată, modificarea cererii putându-se realiza cu privire la acestea din urmă până la primul termen de judecată sau ulterior acestuia, cu acordul părătului.

31. Această opinie este reflectată în încheieri și hotărâri judecătorești definitive ale Tribunalului Cluj, Judecătoria Cluj-Napoca, Judecătoria Bistrița, Judecătoria Gherla, Judecătoria Jibou, anexate sesizării cu recurs în interesul legii.

32. În opinie minoritară, recentă, se apreciază că, întrucât prin Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016 s-a stabilit că plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției este supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzute de art. 200 din Codul de procedură civilă, atunci reclamantul își poate modifica cererea de chemare în judecată înregistrată inițial, adăugând motive de nelegalitate noi privind procesul-verbal de contravenție, în condițiile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de 15 zile în care se poate introduce plângerea contravențională nefiind aplicabil.

33. Această opinie este reflectată în câteva hotărâri judecătorești definitive ale Tribunalului Cluj.

34. Practica neunitară existentă la nivelul Tribunalului Cluj a fost discutată în cadrul unei întâlniri lunare desfășurate în luna februarie 2022 a judecătorilor Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și asigurări sociale, ocazie cu care s-a hotărât unificarea practicii judiciare în sensul opiniei minoritare, astfel că această problemă de drept nu a mai fost înaintată ulterior Curții de Apel Cluj pentru a fi pusă în discuție la întâlnirile trimestriale de unificare a practicii judiciare.

V. Opinia titularului sesizării — Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj

35. Colegiul de conducere al Curții Apel Cluj a apreciat că, raportat la împrejurarea că Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că este deja conturată la nivel național o practică neunitară în legătură cu chestiunea de drept pendinte, fiind create premisele necesare pentru recurgerea la mecanismul de unificare a practicii judiciare reprezentat de recursul în interesul legii, și reținând că practica neunitară se regăsește în prezent și la nivelul instanțelor din raza de circumscripție a Curții de Apel Cluj, se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea interpretării și aplicării unitare a legii cu privire la problema de drept semnalată, care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești.

VI. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

36. Analizând orientările jurisprudențiale identificate în practica instanțelor, procurorul general a apreciat că orientarea jurisprudențială majoritară, potrivit căreia cererea de chemare în judecată nu poate fi completată cu motive noi de nelegalitate privind procesul-verbal de contravenție peste termenul legal de contestare a acestuia, este în spiritul și litera legii.

37. Astfel, procedând la analiza sistematică a normelor ce constituie izvor al divergențelor, procurorul general a reținut că procedura contravențională derogă de la dreptul comun sub aspectul posibilității părții de a invoca noi motive de nelegalitate/netemeinicie ale procesului-verbal de contravenție față de cele consemnate inițial în cererea de sesizare a instanței de judecată, după împlinirea termenului legal de 15 zile prevăzut pentru contestarea procesului-verbal de contravenție.

38. În fundamentarea acestui punct de vedere a invocat dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dispozitivul și considerentele Deciziei nr. 44 din 21 noiembrie 2016, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

39. Din perspectiva interpretării gramaticale a normelor analizate, care nu prevăd că motivarea plângerii se poate face oricând, a apreciat că dispozițiile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt, de asemenea, inaplicabile.

40. Din interpretarea rațională și teleologică a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care stabilește un termen fix, de 15 zile, ce curge de la data luării la cunoștință de procesul-verbal de contravenție, rezultă că, din moment ce a luat efectiv cunoștință de existența acestuia, contravenientul poate și trebuie să precizeze motivele pentru care consideră că se impune anularea. Plângerea contravențională nu este o simplă cerere de chemare în judecată, ci o cale de atac prin care este supus controlului judecătoresc un act administrativ emis de o autoritate publică. Dacă intenția legiuitorului ar fi fost ca plângerea contravențională să poată fi susținută oral în fața instanței, ar fi prevăzut în mod expres aceasta în cuprinsul art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, o interpretare extensivă nefiind permisă.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

41. Curtea Constituțională s-a pronunțat, în repetate rânduri, asupra constituționalității dispozițiilor art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, însă asupra altor aspecte decât cele care vizează problema de drept pendinte.

VIII. Opinia judecătorilor-raportori

42. Judecătorii-raportori, constatând că sunt îndeplinite condițiile regularității investirii, prin prisma dispozițiilor art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, au apreciat că art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 se interpretează în sensul că acesta nu exclude de la aplicare, în cadrul unei plângeri contravenționale, dispozițiile art. 204 din Codul de procedură civilă.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

IX.1. Asupra admisibilității recursului în interesul legii

43. Verificarea regularității investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analiza condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în raport cu dispozițiile art. 514 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului Justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”, precum și cu cele ale art. 515 din același cod, care prevăd că: „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecării au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”

44. Analiza implică cerințe de admisibilitate sub aspectul titularului dreptului, sub aspectul cerinței de ordin formal prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, soluționarea problemei de drept prin hotărâri judecătorești definitive, și sub aspectul obiectului, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din același cod.

45. Sub aspectul titularului dreptului de a formula recursul în interesul legii, condiția este îndeplinită, întrucât autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj, se regăsește printre titularii dreptului de sesizare, prevăzuți de art. 514 din Codul de procedură civilă.

46. Sub aspectul obiectului recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească o problemă de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, astfel cum prevăd și dispozițiile art. 126 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale”, condiția este îndeplinită, prin sesizare fiind indicată o problemă de drept rezultată din interpretarea și aplicarea diferită a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin raportare la prevederile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în ceea ce privește posibilitatea autorului unei plângeri contravenționale de a-și modifica cererea de chemare în judecată, inclusiv prin formularea unor motive noi de nelegalitate/netemeinicie a procesului-verbal, ulterior expirării termenului de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal de contravenție.

47. Sub aspectul cerinței de ordin formal prevăzute de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, constând în dovada că problema de drept care formează obiectul sesizării a fost soluționată în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii, condiția este îndeplinită, având în vedere hotărârile judecătorești definitive anexate sesizării, din care rezultă că s-au dat dezlegări diferite problemei de drept în discuție, așa cum rezultă din expunerea de la capitolul IV din prezenta decizie.

48. Pentru argumentele expuse, se reține că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă.

IX.2. Asupra fondului recursului în interesul legii

49. Așa cum rezultă din cererea de sesizare și din materialele atașate, instanțele de judecată au întâmpinat dificultăți în a stabili dacă, în condițiile în care legea specială în materie contravențională, respectiv art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, reglementează un termen de 15 zile pentru formularea plângerii contravenționale, petentul mai are posibilitatea să își modifice acțiunea, în conformitate cu prevederile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin indicarea unor noi motive de nelegalitate sau netemeinicie a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

50. Analiza problemei de drept trebuie să pornească de la aspectele dezlegate prin Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

51. Prin această decizie s-a hotărât că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie și motivată în termenul de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, fiind supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă.”

52. Există o aparentă contradicție în dispozitivul deciziei (ceea ce a și generat interpretări divergente și o practică judiciară neunitară), întrucât, pe de o parte, se reține incidența

termenului de 15 zile reglementat de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 inclusiv în ceea ce privește obligația de motivare a plângerii și, pe de altă parte, se reține incidența art. 200 din Codul de procedură civilă în situația depunerii unei plângeri nemotivate. Or, termenul reglementat de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este un termen de decădere, ceea ce ar implica decăderea contestatorului din dreptul de a mai motiva plângerea după expirarea celor 15 zile, dar, pe de altă parte, art. 200 din Codul de procedură civilă prevede, în mod expres, că în situația depunerii unei acțiuni nemotivate „(3)... reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse (...)”, anularea acțiunii putând să intervină doar dacă această obligație nu este îndeplinită în termenul menționat.

53. Analiza considerentelor Deciziei nr. 44 din 21 noiembrie 2016 este de natură să lămurească pe deplin această aparentă contradicție.

54. Astfel, prin considerentele de la paragrafele 68 și 69 din Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016 se rețin următoarele:

„68. Analizând conținutul aceluiași text din cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 și pentru argumentele în continuare înfățișate, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că, în lipsa unor prevederi speciale contrare, și plângerea contravențională, similar oricărei cereri de chemare în judecată, trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă, inclusiv motivarea în fapt, în caz contrar fiind aplicabilă sancțiunea anulării, în condițiile prevăzute de art. 196 din același cod.

69. Prin urmare, termenul de 15 zile prevăzut de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, calculat de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, vizează atât formularea plângerii contravenționale, cât și motivarea acesteia, impunându-se a fi respectat în privința ambelor operațiuni.”

55. După cum se poate observa, incidența termenului de 15 zile în ceea ce privește obligația de motivare a plângerii contravenționale nu a fost dedusă de instanță, în mod direct, din prevederile art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, ci ca urmare a coroborării acestui articol cu prevederile art. 194 din Codul de procedură civilă, care reglementează cuprinsul cererii de chemare în judecată. În aceste condiții, depunerea, în termen, a unei plângeri contravenționale nemotivate nu conduce la decăderea contestatorului din dreptul de a prezenta motivele cererii sale, ci este contrară art. 194 din Codul de procedură civilă, care impune ca orice cerere de chemare în judecată să fie motivată la momentul depunerii ei, astfel încât remediile și sancțiunile sunt cele specifice, reglementate de Codul de procedură civilă în art. 196 și 200, la care, de altfel, Decizia nr. 44 din 21 noiembrie 2016 face trimitere în mod explicit.

56. Lipsa mențiunilor care reprezintă motivarea în fapt a plângerii contravenționale atrage, fără îndoială, nulitatea acesteia, din moment ce motivarea respectivă constituie un element esențial al unei cereri de chemare în judecată, potrivit dispozițiilor art. 196 din Codul de procedură civilă. La fel ca în cazul oricărei cereri de chemare în judecată, și în materie contravențională operează prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă, text legal care reglementează procedura verificării și regularizării cererii de chemare în judecată.

57. În consecință, chiar dacă o plângere contravențională nemotivată la momentul depunerii este nulă, așa cum prevede art. 196 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța este obligată, în conformitate cu prevederile art. 200 alin. (3) din același act normativ, să comunice reclamantului „în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse”, anularea cererii urmând să intervină, conform alin. (4) din același articol, doar dacă „obligațiile privind completarea sau modificarea cererii prevăzute la art. 194 lit. a)–c),

d) numai în cazul motivării în fapt și f), precum și art. 195–197 nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3)”.

58. Rezultă, cu evidență, că instanța supremă s-a exprimat neechivoc în cuprinsul Deciziei nr. 44 din 21 noiembrie 2016 în sensul compatibilității art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 cu dispozițiile din Codul de procedură civilă care reglementează verificarea și regularizarea cererii de chemare în judecată. În acest sens sunt relevante paragrafele 62–64 din decizia amintită:

„62. Prima chestiune de drept supusă dezlegării, prin sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu, vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în sensul de a se stabili în ce măsură termenul de 15 zile prevăzut de acest text de lege este aplicabil și în ceea ce privește depunerea motivelor plângerii contravenționale, în condițiile în care norma în discuție stipulează că «împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia».

63. Cu titlu prealabil se constată că, așa cum este formulată sesizarea, examinarea chestiunii de drept sus-menționate vizează, implicit, analiza incidenței și, respectiv, a aplicabilității în desfășurarea procesului contravențional, în prima instanță, a procedurii de verificare a cererii și de regularizare a acesteia, prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 194 și 196 din același cod.

64. Aceasta întrucât, potrivit art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, plângerea contravențională se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția, iar conform art. 47 din același act normativ, prevederile acestui act normativ special se completează și cu dispozițiile Codului de procedură civilă.”

59. Din cele ce precedă este clar că întreg raționamentul din Decizia instanței supreme nr. 44 din 21 noiembrie 2016 se bazează pe ideea că și în materie contravențională, în interpretarea art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, sunt incidente prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată sesizată cu o plângere contravențională având obligația, prin urmare, să dea efect acestui din urmă text legal.

60. Un argument suplimentar în sprijinul acestei interpretări poate fi dedus și din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Lefter împotriva României*, în care a fost pronunțată Decizia de inadmisibilitate din 15 aprilie 2014.

61. În cadrul acestei decizii, instanța europeană a reținut următoarele:

„18. În speță, Curtea a observat că judecătoria și-a întemeiat hotărârea sa pe dispozițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă care reglementează procedura de regularizare a unei cereri. Această procedură nu se substituie unei cercetări judiciare și nu anticipează faza de admitere a probelor, însă este vorba de o etapă obligatorie care urmărește a impune reclamantilor o anumită disciplină, în vederea evitării oricărei tergiversări în cadrul procedurii. Curtea a constatat că reclamantii trebuie să prezinte o cerere completă de sesizare a instanței pentru a permite judecătorului fondului să examineze cauza la prima ședință. Curtea a considerat prin urmare că, în speță, ingerința era prevăzută de lege și urmarea a asigura o bună administrare a justiției.

19. În ce privește proporționalitatea ingerinței, Curtea nu a pierdut din vedere caracterul special al căii de atac în materie contravențională. Astfel, a relevat că Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind procedura specială referitoare la plângerile contravenționale prevede expres un rol activ al instanței, aceasta din urmă trebuind să citeze părțile și să interogheze toate persoanele implicate. În același timp, Curtea a constatat că elementele indicate în art. 194 din Codul de procedură civilă — a căror omisiune în formulare putea antrena anularea cererii — sunt elemente fără de care examinarea cauzei devenea dificil de conceput.

20. În speță, Curtea a constatat că reclamanta a fost sancționată pe motiv de omisiune în prezentarea probelor în sprijinul plângerii sale. În plus, față de claritatea dispozițiilor din Codul de procedură civilă care privesc conținutul unei cereri cât privește elementele ei, Curtea a relevat că reclamanta a fost informată de instanță asupra omisiunii sale și de necesitatea de a prezenta probele într-un termen de 10 zile. De asemenea, a notat că instanța a informat reclamanta de sancțiunea susceptibilă a-i fi aplicată. Or, reclamanta, chiar asistată de un avocat, nu s-a conformat directivelor instanței și aceasta fără să își motiveze atitudinea.”

62. După cum se poate observa, conformitatea legislației naționale cu exigențele Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția) a fost analizată de instanța europeană pornind de la premisa existenței unei proceduri de regularizare inclusiv în materie contravențională, petentul fiind informat cu privire la lipsurile acțiunii și beneficiind de un termen de 10 zile pentru înlăturarea acestor lipsuri.

63. În ceea ce privește incidența, în materie contravențională, a dispozițiilor art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care dă reclamantului posibilitatea să își modifice acțiunea până la primul termen de judecată, trebuie observat faptul că, odată stabilită posibilitatea motivării plângerii în cadrul procedurii de regularizare, chiar în afara termenului de 15 zile reglementat de art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, nu există niciun argument pentru a înlătura de la aplicare prevederile art. 204 din Codul de procedură civilă.

64. Așa cum s-a arătat mai sus, incidența termenului de 15 zile în ceea ce privește obligația de motivare a plângerii contravenționale a fost dedusă de Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul Deciziei nr. 44 din 21 noiembrie 2016, tocmai din aplicarea, în completarea normei speciale, a prevederilor legii generale. În consecință, în condițiile în care art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a fost considerat compatibil cu art. 200 din Codul de procedură civilă, nu există motive pentru a considera că același articol ar exclude de la aplicare prevederile art. 204 din Codul de procedură civilă.

65. De altfel, în condițiile în care contravenția reprezintă o *acuzatie în materie penală* în sensul autonom din Convenție, se impune ca persoana acuzată de săvârșirea unei astfel de fapte să beneficieze de garanțiile reglementate de art. 6 din această convenție. Instanța europeană a statuat în repetate rânduri că „Deși statele au posibilitatea de a scoate în afara legii penale unele infracțiuni și de a le sancționa mai degrabă pe cale contravențională decât penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul motiv că regimul juridic aplicabil este diferit de cel în materie penală” (a se vedea Cauza Anghel împotriva României, paragraful 67, și jurisprudența citată acolo). Or, nu s-ar mai putea vorbi de un proces echitabil dacă, fără un motiv justificat, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții ar fi pusă într-o situație mai dezavantajoasă din punct de vedere procesual, chiar prin raportare la un reclamant dintr-un litigiu de drept comun, în condițiile în care, dimpotrivă, garanțiile procesuale ar trebui asigurate la un nivel superior.

66. Pentru toate aceste considerente,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

În ipoteza formulării unei plângeri contravenționale, dispozițiile legale mai sus invocate nu exclud de la aplicare prevederile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 septembrie 2023.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

